

På mantals-commissariens ehreborne och wählbetrodde herr Magnus Forsteens, ...

Wång, Johannes Petri,

1700-1829 81 Cbza Fol.

National Library
of Sweden

På
 Mantals-Commisariens
 Ehreborne och Wåhlbetrodde
Herr MAGNUS
FORSTEENS,
 Samt
 Dygd Edle Jungfruns
MARGARETHA
ARKENHOLTZ,

Heders - Dag /

den 7. Decemb. 1711.

3
 HERRS JONSSON /

Aflade sålunda i största hast sin skuldiga / doch
 wåhlmente Lyckönskan

JOH. WÅNG.

Do weet hwart sigh wädret swänger /
Gudh weet hwar wär lycka hänger /
Wij ei mete hwad kan ståå /
Eller hwad ett fall skall fåå:
En och annan olyckz böllia
Wij wär frond see öfwerköllia.

Man medh fog wähl få kan fråga /
Huru någon kärlecks låga /

Skull ståå op i Helsingfors /
Som sielf dragit sådant kors /

At thet ångslar Hog och Sinne /
Få thet kommer uthi Minne?

Eij medh skäl man bör uprjöfwa
Gambla säår / An mindre rjöfwa
Om thet annu efterståår:

Ty sielt oförtånekt här gåår.
Lell jag Helsingfors kan fråga:
Hur' sigh giffta thet will wåga?

Frågan något tycks betynda /
Och ei alla domar luda;

Swaret är af ord doch fåå /
The hoos alla Wigord nåå:
HERren som behagat rjösa /
Blår i sinom tijd och ljösa.

Nu han wåndt igen at rjösa /
Ty will han sålunda ljösa /

Seen han Döden skånekt har in /
För fast många wånner sin /
At the ångsligt hafwa qwådit
Öfwer swårhet / som the ljödit.

Offta utthi Himla-fäste /
Swarta målnen göra näste ;
Men medh hast thet blifwer klart /
At ej något mörckt är qwart /
Och ta frögdar sigh thet hierta /
Som ther wed hafft någon smärta.

Sij wår Gudh så åfwen lagar /
Wåra dunckla Molne-Dagar
Räcka ej til ewig tijd:

Hålt min Christen tigh ther wijd.
Hæren slår / men åter heelar:
Så han Faders hierta deelar.

Jcke kan en Fader låta
Barnen sina länge gråta /
Emot barnen åfwen är /
Himla Fadren ganska får.

Efter gråt och efter qwida /
Hielp the hafwa at förbida.

Efter gråt och hiertans qwida /
Will wår Gudh medh hielpen lida /
Förr han altijd så haa'r giordt /
Hwilket än i dag blir spordt /
Surt och ledt han daglig stiftar /
Och til bästa sådant stiftar.

Och fast wij än mycket feela /
Will doch Gudh oss godt meddeela /
Honom wari låf och prijs /
At hoos oss ett wredes rijs
Ej nu mehra fått regera /
Han och stille snart the flera.

Therför wille jag än wåga /
At fram komma medh min fråga /
Blifwer thetta till ett swar:
Himlen sielf thet lagat har /
All then tijd som werlden blifwer /
Swarjom han sin Måka gifwer.

Gåå förthensful råtta wågar /
Them Gudh sielf han ålsta plågar /
The som byggia åhta boo.
Lycka fåå the / the fåå roo /
Når the sötia HErrans åhra /
Dch sigh redeligen nåhra.

Wår Herz BRUDGUM efter thetta
Sigh medh siijt har welat råtta /
Tå han glömmet Sorge-Daa'r /
Dch en Wånn sigh åter taa'r /
Han har lårdt Gudz wågar weta /
Ty skall han och lycklig heta.

Så thet är : En Dygdig Flicka /
Som thes hierta kan upawicka /
Har han gifwit åhta Han
Thet weet wåhl war åhrbar Man.
Troo i hiertat will hon båra /
All then tijd Gudh wil beståra.

Ar tå thetta eij thet båsta /
At så sina palar fåsta /
Hör min Bror / så efter pust /
Gudh han gifwer frögd och lust.
Thet blir fast : Swem wil tå preuta ?
Migh thet bör med sluta.

Wnskan

Hålsa / Hålsa / EDER twå /
Som i Dag i prydnings stå /
Läckes Gudh af nåde gifwa /
Dch then ståndigt låta blifwa :
Så skal Edert åhta boo /
Jcke afgå vthan roo /
Söta Plantor får man see /
The åt Fahr och Morkår lee.

